

Giới thiệu Học Sinh ! Không Được Yêu Đương Chỉ Được Yêu Anh

Học Sinh ! Không Được Yêu Đương Chỉ Được Yêu Anh là truyện teen về một đôi bạn họ cùng thích một người lớn hơn họ 20 tuổi.

Hoan Nhan - một cô bé ngốc nghếch luôn nghĩ tình yêu là cao cả để rồi vô tình đẩy mình vào vòng xoáy tình yêu không cách nào bước ra được. Để đến được bên người mình yêu cô đã phải dang rất nhiều bẫy.

- Em là đồ ngốc hần ta hơn em hai mươi tuổi lận đó_ Tề Phong thấy bức mình vì cô bé này

- Thì sao chứ_ Tôi ương ngạnh mặc kệ anh, bừa bãi trả lời

- Thầy đã có vợ_ Anh dùng giọng trầm thấp cố gắng khuyên nhủ tôi

Hơn mỗi hai mươi tuổi thôi mà đâu phải thế kỉ, có vợ thì sao thầy vẫn dành nụ cười cho mình mà. Tôi khóc vì không có được thứ mình muốn, khóc vì bất lực trước những việc mình làm.

Tình cảm của hai thầy trò lúc mờ ám, lúc khoảng cách để rồi cô bé tự nhận rằng chắc thầy thích mình chẳng? Câu chuyện nói về những khó khăn khi chúng ta gặp phải những khúc mắc trong lòng mình, nhưng phải làm sao đây? Mỗi người một tính cách họ sẽ thể hiện như thế nào?

- Phải đón xem truyện nhé-

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đương Chỉ Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Con Tim Rung Động

Sáng sớm, những đám mây nhẹ nhàng trôi tung tăng trên bầu trời, từng chú chim nhỏ kêu ríu rít báo hiệu...điều gì các bạn biết không? Chính là đã tám giờ hơn rồi.....

* Hôm ấy xui thay tôi với nhỏ Lục đến trường muộn *

Do buổi tối mải mải vài chiến thuật đến 1 giờ sáng nên việc dậy sớm là điều bất khả thi. Còn 2 phút nữa mới trống, tôi ngồi trong nhà nghỉ ngơi hít thở không khí mát 1 phút. " Cạch " tiếng đồng hồ kêu tôi với nhỏ Lục chạy như tên bay đến cổng trường

- Này này ơi, tiết đầu tiết gì?_ Nhỏ Lục hỏi

- Hóa_ Tôi đáp cụt lùn vì phải chạy đến trường

Bước vào lớp, thấy lớp đang nhốn nháo nên nghĩ chắc giáo viên chưa đến. Chạy vội vào cửa " BỘP" đang sung sướng vì lần đầu tiên không đi học muộn nên không chú ý đã va phải bức tường thật vững chắc (mắt đang dán lên trần nhà)

- " Cái gì thế nhỉ " đầu tôi đang suy nghĩ thì...

- Em có sao không? Sao đến muộn thế?

- Dạ..dạ thì em bận làm việc giúp mẹ..nên...(thực ra vô quán net quên thời gian)

Nhưng phải nói rằng thầy khá là đẹp trai, cơ bắp nữa chứ

RUNG ĐỘNG.....thình thịch...thình thịch

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đương Chỉ Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Lớp Náo Loạn

Thình..thịch..thình...thịch. Biết làm sao đây??? Tôi có sở thích là thích người cơ bắp và có the body đẹp (tức phải có cơ bắp sáu múi). Hận...hận muốn giết áo thầy xem có sáu múi không.

- Vậy thôi em vào lớp đi._Thầy hiền từ cười

"Ừa, mình toàn bị bắt đi nhặt rác khắp sân trường, vậy mà hôm nay vào lớp nhẹ nhàng thế nhỉ"

- Ừm, thầy ơi...liệu...thầy có mách cô chủ nhiệm không ạ?_ Tôi lo lắng hỏi

- Không, em vào lớp đi còn học.

ĐẠ_ Tôi và nhỏ Lục hào hứng về chỗ

* Trong giờ học *

- Cái gì đang diễn ra vậy._ Tôi nhìn một loạt lớp

Bọn nó đang ngồi lên bàn, đùa chơi bài, đùa nghe nhạc, ồn như một cái chợ....và thầy đang giảng bài.

- WHAT THE HELL ARE YOU DOING???_ Đầu tôi hiện ra dấu ba chấm

Đầu tôi chỉ nghĩ tới một điều " Lớp náo loạn " giờ ơi là giờ!.....

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Dương Chỉ Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Phát Hiện Tình Dị

* Trong giờ học toán * (sau tiết Hóa)

- Này, mày thấy thầy thế nào?_ Nhỏ Lục quay qua hỏi tôi

- Ừm thầy hiền còn dễ tính nữa._ Tôi trả lời bằng quạ

- Vậy sao, có lẽ tao thích thầy rồi._ Nhỏ nói cho tôi biết

SAO?????Khoan đã cách nhau 20 tuổi mà...à quên mình cũng thích thầy.

- Lục này, mày nên biết thầy...thầy có vợ rồi mà...mày._ Tôi cố gắng nói như an ủi

- Nhưng tao muốn thầy mààààà_ Nhỏ gặng dài giọng ra

- Thôi thế nào cũng được.

" TÙNG..TÙNG..TÙNG..."

- Được rồi cả lớp ra về._ Giọng cô chủ nhiệm vang lên

Cả lớp tản ra khỏi phòng. Tôi bất gặp kẻ mình thích thầm đang đi đằng trước có lẽ tôi...sẽ...bắt chuyện... hoặc sẽ...đúng lúc đó con nhỏ điệu đà lớp kế bên chạy vụt tới bên kẻ đó và ôm cánh tay nói chuyện vui vẻ ghớm. Tôi cố tình đi qua hai bọn họ, cười khinh bi liếc mắt. Tất nhiên bọn họ chả hiểu gì rồi kakaka nhưng mà mình làm vậy là sao GHEN à chắc không đâu nhì.

Nhưng mà có hai tình địch thế này giành kiểu gì bây giờ???Chờ xem hầy chờ xem mua ha ha ha (nụ cười ác quỷ).

Trích dẫn có một con điên đang cười chỗ cầu thang trường ặc ặc.

Chương 3: Có Lẽ Là...duyên Phận

* Tiết sinh hoạt lớp *

- Sắp tới sẽ có hội chợ quê nên ta sẽ được cô và cô Văn dạy nhảy sạp nhé_ Cô chủ nhiệm đang kể một loạt

- Ủa, thầy Hóa không dạy mình sao, chán như rừr con gián í, Haizz_ Nhỏ Lục than thở

Bỗng nhiên từ đâu cô tổng phụ trách chạy vào và nói rằng: " Chị à, chị Văn mấy ngày nay phải đi công tác nên sẽ thay thầy Hóa vào đây"

- CÁI GÌ???_ Tôi và nhỏ Lục hét ầm lên, rồi bùm miệng cười khoái chí (trong đó cả lớp thì nhìn như kiểu điên, điên thật rồi)

Ra về....Nhỏ Lục tung tăng chạy về trước còn tôi thì đi lững thững phía sau bỗng...

Ấn.. cái đầu lắc lắc. WHAT THE LỖN ??? Đang cố tình quay qua cho tên đó một trận nhưng mà là hấn - cái kẻ đáng ghét.

- Chuyện gì?_ Tôi cố tình dùng vẻ mặt đáng ghét nhìn hấn

- Sao, giận à?_ Hấn cố tình chọc giận tôi

- Phải, tao thích người mới rồi không vòng vo, đừng xuất hiện trước mặt tao nữa

- Haizz, được._ Hấn bỏ đi

Chà là hôm qua tôi lên face thấy hấn và con nhỏ điệu đà chat " ngọt " lắm nên chắc là mình là kẻ thứ ba. Vậy nên bỏ luôn kết thúc mối tình đơn phương 2 năm trời

- Đây là câu chuyện kể về tình yêu của tôi trong lúc học cấp 2 nên mọi người thông cảm khi lời lẽ có chút đáng ghét-

Chương 4: Chiến Tranh Thế Giới

Sau mấy ngày làm quen với thầy tôi thấy thầy hiền quá nè.

- Thầy ơi bài này em không làm được._ Tôi dơ tay lên gọi thầy nhưng thầy lại đang bận giảng bài cho Lục (nó đang cưa thầy mà)

- Ừm thui vậy.

Bỗng nhiên tại tôi bị kéo và có giọng nói vang lên : " Em gọi gì thầy ". Tôi giật mình, có cảm giác sống lưng vừa có điện vậy.

- À,... em hỏi sao Oxi lại có chỉ số là 2 vậy thầy?_ Tôi nhanh chóng lấy lại tinh thần ổn định

Thầy kéo ghế ngồi xuống bên cạnh tôi rồi giảng lúc đó vui lắm như người mình thích đang ở bên cạnh vậy. Nhìn Lục lúc đó buồn cười lắm

- Thầy ơi thầy thấy Isaac có đẹp trai không?_ Tôi quay ra hỏi thầy vì đó là thần tượng của tôi mà

- Đẹp thì đẹp thật nhưng mỗi tội nó bê đê.

RẦM.....Sụp sụp sụp hết rồi. Thầy chế nhạo thần tượng mình sao??? Khi có thằng nào chửi Isaac của tôi thì hôm sau tôi bị gọi lên gặp chủ nhiệm vì đánh bạn đến nhập viện vậy mà thầy thầy...

Tôi vội đứng bật dậy, đập bàn và bỏ xuống cuối ngồi. Tôi không học bài chỉ nhìn về nơi khung cảnh ngoài kia thật đẹp nhưng sao đẹp bằng Isaac đây (ảo tưởng sức mạnh)

Thầy thấy vậy cũng không làm gì liền đi giảng bài cho Lục. Lục vui lắm, thi thoảng nhìn sang chỗ tôi cười. Đúng vậy mà tôi cho họ thời gian bên nhau giảng giải bài tập như vậy sao nhỏ không vui chứ. Thấy tôi mãi không học bài thầy đến gần tôi bảo tôi học. Nghĩ gì tôi nghe lời thầy bây giờ đang giận đến nỗi mà không muốn gặp thầy cơ, Haizz tôi thế đó tính không bỏ được.

Tôi quay đầu sang hướng ngược lại với thầy để không phải nhìn thấy mặt thầy. Cả lớp nhìn tôi với thầy chỉ biết ngán ngẩm và nghĩ: "Chiến tranh thế giới đến rồi"

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hòa Bình Yên Ổn

Thôi, Isaac không bê đê được chưa._ Thầy cố gắng xin lỗi tôi

- Thầy nói thầy biết lỗi rồi đi._ Tôi chu mỏ lên làm điệu

- Ừm, thầy biết rồi.

Thầy nói ra đi, tôi nũng nịu bầu áo thầy cho nhỏ Lục ghen. Nó lườm tôi rồi học bài luôn - Thầy biết lỗi rồi._ Tôi vui vẻ cười khoái chí tôi giận thì ghê lắm nhưng xin lỗi là xong mà

Mọi thứ có vẻ hòa bình đấy nhưng mà ngày hôm sau thì...

Ngày mai là hội chợ quê các em làm tốt nhé thầy Hóa sẽ chụp ảnh lớp ta._ Cô chủ nhiệm nói

Tôi và nhỏ Lục nhìn nhau " cười "

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Hội Chợ Quê

Ngày hội chợ cũng đến, tôi được cử bán hàng nha.

Mà cách tôi chào hàng rất chất không như người ta mời gọi nịnh nọt sao không đứng giữa đường chặn mà đẩy vào thế hay hơn mà.

Đang bán được phân nửa thì thầy Hóa tới, thầy chụp rất nhiều ảnh, tiện thể tôi ghé sát tai thầy nói nhỏ: " Thầy ơi mua đồ lớp em đi "

Thầy bầu vào eo tôi một cái rồi nói: " Đồ gì miễn phí thầy mua "

WHAT? miễn phí mua làm gì nữa.

* Buổi chiều *

Đến phần thi nhảy sạp của lớp tôi, tôi là kẻ đứng đầu vì tham gia lâu đời nhất trong văn nghệ (mua ha ha ha đang tự ki) bỗng nhiên hết cười. Kìa chả phải kẻ thù của mình sao cũng dám tham gia cơ đấy. Nhưng mà sao hán ta cứ nhìn nhỏ đó thế nhĩ ghen lồng lộn lên. Khoan sao cứ nghĩ về tên dở hơi đó nhĩ (lại tự ki)

Rồi cũng đến lượt lớp tôi nhảy sạp khá được đó chứ, thầy cứ nhìn tôi à ngại chết đi được

* Công bố kết quả *

Lúc đó vui lắm lớp tôi giải nhí nhảy sạp còn lớp bọn nó không có giải luôn đáng đời ai biểu chọc giận bà la sát làm chi. Kết thúc một ngày ngủ như chết nhưng vẫn thờ hì hì hi

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Dương Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Có Giúp Không Vậy?

* Tiết thể dục * Do không đi giày nên tôi bị phạt đứng ở góc tường (thăm bại của thăm bại là đây vì sáng ướt giày => đi chân đất tới trường)

Đang đứng tui thân thì " bà cô " thực ra trẻ lắm với chức vụ tổng phụ trách cao ngời ngời, bắt ép tôi gọi là bắt ép thì đúng rồi vì tôi phải lau cửa kính cho cô. Xi, tôi cao có mét sáu phải đứng lên cái ghế mới lau được (đừng chê tôi lùn hãy chê cửa quá cao).

Đúng lúc đó thầy đi qua...

- Thầy ơi...giúp em lau cửa kính nha thầy! _Tôi cố gắng kéo dài giọng ra chút cho nó ngọt

- Em đứng lên ghế đi._ Bắt đầu chống chế

Suy nghĩ trong đầu tôi " mất thầy mù à cái gì dưới chân mình đây, đất à "

- Thầy giúp em đi!

- Thôi thầy đi dạy đây, Bye._ Thầy vừa đi vừa chào tạm biệt

Thôi tự lực gánh sinh tôi nghĩ vậy nên tôi vurun...vurun...và " Á " tôi trượt chân khỏi chiếc ghế, đang chuẩn bị lãnh trọn cú ê mông thì từ đâu bỗng có một bàn tay bám vào eo tôi thật chặt để tôi khỏi ngã.(romantic chưa ai ghen ko???)

- Có sao không? _Một giọng nam trầm thấp vang lên

" A...không sao, cảm ơn bạn nhiều " _ Ôi thánh đẹp trai xuất hiện

- Bạn là? _Phải biết tên ân nhân mình chứ nhĩ để " hẹn ngày gặp lại " keke

- Mình là Hắc Tề Phong! Còn cậu là...? _Tề Phong hỏi lại tôi

- Mình... _Đang nói dở chừng thì

" Hoan Nhan cậu ở đâu ? " _Lục đang đi tìm tôi

- Mình xin lỗi! _Vội vàng xin lỗi Tề Phong tôi chạy ra nhờ Lục

- Nghe này tớ vừa nhìn thấy thầy ở phòng họp đấy, ghen chưa! Hi hi

Nhìn nhỏ Lục trông sượng vậy tôi cũng vui lây vì tìm tôi hình như vừa bị đánh cắp hay sao í.

" HOAN NHAN đâu đang giờ làm việc, chạy đâu rồi " _ Cô tổng phụ trách đang đi tìm tôi

Chết rồi trốn thôi bye Lục he he

- Bye! _Nhỏ Lục chào tôi như chuyện com bữa

* Hôm sau *

" Mời Hoan Nhan đến phòng họp có chuyện gấp " ... " Mời Hoan Nhan..... "

- Xời nghe thấy rồi, mình đâu có lẳng tai._Tôu ngán ngẫm đi tới phòng họp

Bước vào phòng họp, " Cô à, em nhớ hôm nay chưa đánh nhau mà, nếu cô muốn phạt em luôn thì tí nữa em sẽ (nói chuyện) với vài đứa cô đừng gọi em lên nha cô "

Tôi nói xong cái lưng ghế vẫn chưa xoay qua nhìn tôi:

- Cô ơi, cô ới ới. _Tôi cảm thấy kì lạ vì đây là lần đầu tiên tôi bước vào đây mà chưa bị hắt nước vài mặt, cho nên lần nào tôi cũng phải mang hai bộ quần áo vì "tắm miễn phí"

Chiếc ghế bắt đầu xoay ra xuất hiện trước mặt không phải là bộ mặt hung dữ của cô hiệu trưởng mà là khuôn mặt cười tươi của Tề Phong và câu đầu tiên cậu nói với tôi là:

- Đúng là chưa đánh đã khai, tí nữa cậu mà ở lại đây thì hết "nói chuyện" với đám bạn đó nhé. _Mặc dù cách nói rất nhẹ nhàng nhưng nghe sao cảm giác nặng ngàn tấn

- Ôi bạn thân yêu của mình cậu muốn ăn gì mình lấy cho cậu nhé. _Tôi nở nụ cười tươi nhất có thể để lấy lòng ai đó

- Thôi vào chuyện chính nhé, cậu sẽ trở thành thành viên trong Hội học sinh, cậu đồng ý chứ

- Mình chức vụ này to tát quá nên cậu có thể mời người khác mà phải không? Hi hi _Tôi tất nhiên phải từ chối ngay và now làm chức vụ đó phải noi gương cho mọi người ngắm và hơn hết không được đánh nhau (hức hức nước mũi tùm lum nhìn chị khóc trong lòng thôi thấy tội cho chị quá đi thôi thân làm tác giả cho sau này chị hạnh phúc nhá =>)

- Vậy cậu hãy ngậm ngùi trong lòng đi mình phải đi rồi nha bye bye

- Khoan, mình có thể suy nghĩ mà. _Đừng bỏ mình lại đây chứ ở một mình có ma thì sao (kẻ mê tín)

- Được mai giờ này ở đây. _Đây không phải lời hẹn mà là sự khẳng định

Nhưng mà khoan mình hình như nói có thể mà phải không mọi người???

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chỉ Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Trốn Học - Bị Bắt

Như mọi ngày diễn biến rất bình thường nhưng chút nữa sẽ có buổi trình diễn mưa ngoạn mục đến từ căn nhà nhỏ nơi đồi núi. Nên tôi phải tính kế "trốn học" làm thế nào ta? Làm thế nào nhĩ? Giờ ra chơi: Dây thừng, móc treo, giày thể thao chuẩn bị đầy đủ => đủ linh kiện trèo tường.

Nhìn cái tường cao 2,5m tôi ném móc treo lên và trèo lên tường thì:

- Cậu đang làm gì đấy?

Soạt.... A...a...a bịch

Khổ nỗi lần này không ai đỡ được tôi mà tư thế ngã này của tôi nhìn từ góc độ nào cũng thấy "mờ ám" mà Hắc Tề Phong ở dưới tôi ở trên, tôi dạng chân chân eo hấn còn cái ác mộng lớn nhất mà cả đời tôi không thể nào quên được đó chính là môi tôi và môi hấn đang chạm nhau.

Tôi giật mình định thu người dậy thì hấn ta đẩy người ấn tôi xuống và...cường hôn tôi. Nụ hôn đó không vội vàng, không nhanh nhẹn mà ngọt ngào sâu lắng khiến tôi cũng không nỡ đẩy hấn ra đến khi tôi đang triền miên trong nụ hôn đó thì nó đã chấm dứt từ lúc nào.

- Nếu cậu muốn trốn học thì chỉ cần bảo mình thôi mà.

- Cậu biết sao? _Tôi ngờ ngác nhìn Hắc Tề Phong

- Muốn trốn học mà không ai phát hiện chỉ bằng cậu cho mình đi cùng đi.

- Cậu muốn trở thành bạn mình sao? _Tôi hỏi hấn

- Cậu đã nghe ngôn ngữ của Christopher "Nếu bạn phải hỏi tình bạn giá bao nhiêu thì bạn không đủ tiền mua đâu". Vậy nên mình chấp nhận bán cái thân này để có tình bạn của cậu.

Hỏi xem ai nghe mà chả cảm động chứ tôi cũng là người mà.

Thế là tôi và Hắc Tề Phong cùng nhau trốn khỏi trường đến xem trình diễn mưa ở đồi núi. Gọi là mưa để nói cho hay chứ thực chất là ném bột màu vào nhau. Mở cửa, một túi bột màu đỏ từ đâu chuẩn bị "bay" vào người tôi. Nhưng khi nó chuẩn bị "tiếp đất" vào người tôi thì một cái ôm rất chặt, chiếc áo trắng của Tề Phong đầy màu đỏ, người đó không nói gì còn hỏi tôi có sao không. Bụng miêng cười, tôi giải thích trò chơi này cho hắn. Ngắn ra được ba giây không biết Tề Phong lấy ở đâu ra túi bột màu xanh ném vào người tôi.

Nếu ai hỏi tôi khung cảnh lúc đó thế nào thì tôi không biết phải trả lời thế nào nhỉ? Hai đứa nhóc đang cầm túi bột ném vào nhau đang cười rất tươi như một cặp tình nhân vui vẻ đang trộn lẫn trong đám người sắc màu xanh, đỏ, tím, vàng ư, đánh chết cũng không nói. Chuyện này tôi sẽ giữ cho mình tôi mà thôi đời đời kiếp kiếp không ai biết.

- Hôm nay chơi vui không? _Tôi quay ra hỏi Tề Phong khi cả hai người đang dắt xe đạp chờ về

- Không vui. _Hắn trả vờ quay mặt ra chỗ khác

Tôi lại ngu ngơ thế nào tưởng hắn giận thật, tôi liền lấy tay véo hai má hắn rồi hôn lên trán hắn một cái rất kêu. Tề Phong ngẩn người nhìn tôi, cảm thấy hành động hơi "lỗ mồm" nên viện cớ:

- Tại...tại cậu không nhìn mặt mình nên mới làm thế, đừng...đừng hiểu lầm đấy!

Hắn nghe xong liền đạp xe bỏ đi tôi chỉ có một giây nhìn thấy má đang hơi phồng hồng của hắn. Haiz ~~~ tôi nên trốn học dài dài không nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chỉ Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chọc Giận Tề Phong

Cuộc họp Sao đỏ hàng tuần diễn ra trong sự "không tốt đẹp" bạn còn nhớ hắn (tình địch xuất hiện ở chương 2) hắn ta đang ngồi...đổi...điện với tôi. Và luôn tiện thể nở nụ cười đắc chí trước mặt tôi nữa chứ. Tôi lên tiếng:

- Sao dạo không thấy đi cùng với nhỏ đó nữa , bỏ rồi à! _Khi tôi nói điều đáng chết nhất là tôi không phát hiện trong giọng nói của mình có sự...ghen...ghét. Chết thật!

- Sao đừng bảo là cậu ghen nha!

(~ ~X) cái tên này thật đáng ghét, dám nói thấu được trái tim ta. Tôi cắn chặt miệng vì không còn gì để giải thích, có lẽ tôi ghen thật nên tôi im lặng không nói nữa.

- Im lặng là đồng ý, cãi lại là chắc chắn vậy thì e rằng một người nổi tiếng như mình được bao bạn gái ái mộ có nên làm gì không ta?

Hình như hắn đang ám chỉ độ điên cần được chỉnh lại phải không? Tự kỉ cũng mức độ nhẹ nhẹ còn để trị nữa chứ

- Đồ điên đừng tự kỉ như vậy nha nếu không nhỏ đó chạy mất dép đấy. _Tôi lại ghen tị,nói xong tôi mới phát hiện từng câu nói của mình đầy thuốc súng

- Thôi, thôi mấy đứa này có họp không đây? _Cô tổng phụ trách phải ra mặt

- Hôm nay chúng ta phải tổng.....giấy tờ..... _Cô phụ trách liệt kê từng việc phải làm

- Và hơn hết các cuộc họp trong lần tới hội trường hội học sinh sẽ thay mặt cô họp.

Chúng tôi đang suy nghĩ xem ai là là hội trường thì..... " Chào các bạn mình là hội trường hội học sinh "

" Sao nhìn tên này quen quen không biếu gặp ở đâu nhỉ? _Thì Tề Phong quay mặt ra hỏi tôi:

- Nhan, còn nhớ mình không? _Cậu ta còn không quên " tặng kèm miễn phí " thêm cái liếc mắt đưa tình cho tôi

Ồ....ồ trời ơi người ta lãng mạn thế cơ mà. / Xong rồi mọi người đồng loạt * liếc mắt đưa tình * còn tôi thì phải lãnh hậu quả (mặt đỏ như trái cà chua)

* Kết thúc cuộc họp *

Có một người đang đi lững thững về phía cổng trường, còn một người con gái đang phải chạy theo chàng trai la hét inh ỏi:

- Tên kia, đứng lại, dám đi bước nữa xem _Tôi dùng giọng cảnh cáo

Hắc Tề Phong - vẫn đang lững thững đi, tay tiện thể bỏ vô túi quần, căn bản không nghe tôi đang nói gì

"Vù....vù....vù" Cảm nhận được đang có một vật đang bay với vận tốc ánh sáng, hấn né sang một bên, vật đó không thứ gì khác là một cục gạch nhún mạnh lại đó là một cục gạch (đang ám chỉ lực sát thương rất mạnh)

- Cậu có biết nếu nó trúng vào người tớ thì sao không? _ Tề phong gầm nhẹ

- Nặng nhất là vô bệnh viện, nhẹ nhất là băng đầu

Bây giờ nhìn tôi không phải là ánh mắt tràn đầy sự trêu ghẹo mà là ánh mắt băng lãnh không nhận ra sự nhẹ nhàng trong đó nữa. Tôi nhất thời hoảng hốt. Thế rồi hấn cũng bỏ đi không thèm nói chuyện với tôi

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Tề Phong, Khốn Kiếp, Đáng Ghét

Tôi lôi một tập giấy lên ghi " Xin lỗi Tề Phong " viết được khoảng mười tờ. Nhẹ nhàng gấp đặt trên bàn của hấn một cách nhẹ nhàng rồi bỏ đi. Hấn các bạn sẽ không hiểu tại sao tôi làm vậy đúng không? Ba mẹ dạy tôi bạn bè giận nhau dù ai sai mình vẫn phải xin lỗi! Lúc Tề Phong đi vào vẫn luôn chú ý tập giấy tờ trên tay của mình không may phát hiện rằng trên bàn của mình có thứ gì mới. Sau một hồi làm việc cật lực. Hấn phát hiện thấy có một tập giấy được gấp gọn gàng, không có ý định xem nó, hấn vất luôn vào thùng rác (thôi xong rồi chị ơi anh không quan tâm kìa)

Mà trong khi này tôi đang học thêm Hóa, có phải gọi là duyên phận không nữa khi thầy chỉ dạy kèm cho tui thôi vì ngoài tôi ra không còn học sinh nào nữa há.

- Đây này, nếu muốn tính cái này thì phải tìm.....

Bây giờ khuôn mặt tôi như đang biểu cảm thầy giảng là việc của thầy còn em ngắm thầy là việc của em. Rất lâu sau đó tôi mới hiểu ra rằng chính vì lí do này mà tôi đã từng học dốt Hóa nhưng đó là về sau chứ không phải bây giờ.

- Em hiểu chưa?

- Dạ, hả.... em chưa hiểu! _ Tôi quơ linh tinh đại vào một bài nào đó

Thầy than ngắn thở dài đáp lại: " Vậy bao giờ em mới hiểu? Cả lớp đều hiểu nhưng riêng em lại không, tuần sau lại thi rồi, em có biết không thầy rất lo cho em! "

- Thầy....lo cho em ạ._Tôi giật mình trước câu nói của thầy

- Tất nhiên rồi, em là học sinh của thầy, không lo cho em thì cho ai?

Thầy không biết rằng, tôi cực kì cảm động trước câu nói của thầy.

- Vậy..hức em sẽ cố gắng...học...hức...bài! _Tôi nức nở khóc

- Này, không được khóc, khóc là xấu anh Isaac không yêu bây giờ (Isaac- người mình thần tượng)

Ngay cả cách thầy dỗ tôi cũng cảm động muốn rớt nước mũi chết đi được (T/giã: có vẻ nghe không mĩ quan lắm). Mà tôi không hay biết một màn này đã lọt vào mắt ai kia (T/giã: khổ thật, lớp học lấp máy quay là vậy đó)

Thế là từ lúc đó tôi học chăm chỉ hấn cả buổi, nhưng vẫn chưa bỏ được thói quen nên cứ 1 phút là ngắm thầy 30 giây. Nên việc học cũng gọi là tạm ổn ha. Đến giờ về đang bước ra khỏi cửa lớp thì:

" MỜI HOAN NHAN LÊN PHÒNG HIỆU TRƯỞNG, MỜI HOAN NHAN LÊN..... ". Thật ề chề mặt mũi thầy còn đang đứng ngay cạnh mình, vậy mà bị gọi lên phòng hiệu trưởng giống như mình vừa làm một việc xấu vậy. Tôi đành té cẳng mà chạy không kịp nhìn mặt thầy

Bước vào phòng, tôi lên tiếng hơn hờ:

- Em thưa cô, hôm nay em lập kỉ lục không đánh nhau đó cô!

- Phải nhưng em lập kỉ lục cứ 1 phút thì 30 giây lại nhìn thấy giáo một lần.

Đó.....

Đó là Hắc Tề Phong! Bộ tên này định định cư ở đây sao lần nào cũng nhìn thấy hắc vậy.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Dương Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: Hối Cũng Không Kịp Hận

- Ủ...thì kỉ lục đó...là...mà sao cậu ở đây? _Tôi biết nếu đã như không thể trả lời được thì phải biết bơi sang chủ đề khác mà nói

- Minh chỗ nào mà không được đến, _Tề Phong kiêu ngạo nói

- Vậy phòng WC nữ cậu đến được đúng không?

" ..... " . _Chặn họng, đây rõ ràng là muốn bức mình đến chết, rồi bỗng dưng hắc nở nụ cười rất gian xảo

"Được cô bé này, trừng phạt phải trừng phạt "

- Mau viết 10 tờ ghi Xin lỗi Tề Phong, nhanh, _Hắc ra lệnh cho tôi

- Tôi...tôi.... _Rõ ràng mình đã viết rồi ít nhất hình phạt phải mới lạ mới được chứ

- Nếu muốn cậu có thể tưới cây cho toàn bộ cây trong...ngôi...trường...này, _Càng về cuối hắc càng nhấn dài giọng

Tôi chỉ mong hắc Vạn kiếp bất phục (muôn đời không ngừng) gặp nạn, gặp quỷ sợ quỷ, gặp ma sợ ma để không hại dân hại nước.

Haiz... tôi ngồi mất một tiếng rưỡi đồng hồ để viết. Mỗi như cả tay, thử hỏi bạn ngồi viết bài mà cứ có người nhìn bạn thì có thoải mái không giống như đang ám chỉ là: viết, viết nữa, viết mãi, mãi rồi lại viết. ~(*+__+*)~

- Coi như cậu biết hối hận, mười tờ này chắc là đủ

" Rõ ràng mình đã viết mười tờ trước rồi mà "

- Lắm lắm gì đấy?

Là một con người nói thẳng không chịu uất ức, tôi nói luôn: " Rõ ràng trước đó mình đã viết rồi, bây giờ cậu lại bắt viết nữa, mình không phải cái máy tính trong một lúc có thể photo ra nhiều tờ giống nhau đâu. "

Nói dối! Làm gì có mười tờ giấy nào khác ngoài tập giấy trên bàn vào lúc này. Hắc ghét nhất là kẻ nào nói dối.

- Mình không có thời gian để đùa với cậu, cậu về đi!

- Có phải cậu nghĩ mình...nói...dối? _Tôi ghét nhất là kẻ nào không tin tưởng mình

Dường như hai người đã chạm phải điều cấm kị của nhau. Không ai nhường ai điều gì sẽ đến?

- Tớ nói là cậu về đi! _Hắc Tề Phong tức giận quát

- Không, mình nói sự thật! _Tôi gân cổ lên cãi

- Để không ai nợ ai, chúng ta...đánh nhau đi.

Hắc Tề Phong quay ra nhìn tôi với ánh mắt ngạc nhiên. Cô bé này muốn giải quyết mọi việc bằng cách đánh nhau sao?

- Được, tối nay hẹn ở trường học, _Hắc không có ý gì là phản đối

- Tốt, _Nói xong tôi bỏ về

Lúc sau, bỗng nhiên một câu nói chấm dứt sự trầm mặc trong căn phòng này:

- Tề Phong, mình nhìn thấy trong thùng rác cậu có cái này. _Phi Dạ- người bạn thân của Tề Phong chế tay ra đưa một tập giấy cho Tề Phong. Trong đó không có gì ngoài chỉ chút chữ " Xin lỗi Tề Phong ". _Hắn cầm tập giấy và nghĩ đến buổi đánh nhau trong tối nay. Liệu bây giờ có thể cứu chữa được không? 〰〰 (anh Phi Dạ này hình như lục thùng rác hay sao mà biết về tập giấy đó nhỉ??? (๑๐๑))

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Dương Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Thầy Dạy Hóa Thương Mình Như Con Gái

Buổi tối, tôi đang đứng trong sân trường ngẫm nghĩ " Tên này hèn mà sao đến lâu vậy, đừng để mình bị leo cây chứ " - Hoan Nhan, cậu vẫn muốn đánh nhau sao? _Một giọng nói vang lên sau lưng tôi

Tôi quay lại và nhìn thấy hắn.

- Đúng, chẳng phải cậu không tin tôi sao? _Tôi nói bằng giọng chế giễu

- Bây giờ tôi tin cậu! _Hắn nói bằng ánh mắt khẳng định

- Quá muộn rồi bắt đầu đi! _Tôi giơ tay lên đâm vào mặt Tề Phong

Do quá bất ngờ, không kịp tránh được tôi, Tề Phong lãnh trọn cú đâm, bất giác khoe môi chảy một dòng máu tươi. Con người khi mà đang tức giận cũng không tự làm chủ mình, Tề Phong cũng vậy, hắn lao vào đẩy tôi xuống đất dẫm túi bụi vào mặt tôi. Tôi cũng không yếu thế vươn người lên ôm hắn đẩy xuống. Vì học được ít công phu nên giờ đây nhìn hai người đánh nhau khó có thể phân thắng bại.

- Hoan nhan dừng lại! _Hắn hét lên trước mặt tôi

- Chừ phi cậu nhận thua. _Tôi mặc dù trên người không có chỗ nào là chưa bị bầm tím không thì cũng chảy máu, nhìn qua trông rất tội.

- KHÔNG BAO GIỜ!!! _Hai người lại lao vào nhau sau khi đồng thanh hô lên

Sau một tiếng.....

Hai người cũng mệt phả hơi, mỗi người một góc nhìn nhau.

- Mình về đây! _Hắc Tề Phong nói xong bỏ đi

- Chúng ta còn chưa phân thắng bại cơ mà. _Mặc dù tôi biết cách đánh của hắn mơ hồ là đã qua học võ còn mình thì...tôi nhắc môi cười mỉm, đó không phải là nụ cười để khoe cái đẹp mà bên trong nó chứa chấp sự sâu xa đến khó hiểu.

Nói xong hắn đã bỏ đi từ lúc nào....Tôi ngồi lên ghế đá thở dài

- Hoan Nhan sao em vẫn còn ở đây? _Thầy giáo Hóa hỏi tôi

- Dạ...em...em... _Quá bất ngờ tôi đang không hiểu thầy tại sao giờ này vẫn còn ở trong trường làm gì

- Nhưng mà sao thầy vẫn còn ở đây?

- Thầy phải quay lại lấy chút đồ, mà mặt em sao lại như thế này? _Thầy vừa nói vừa xoa xoa khuôn mặt tôi

- Dạ em ngã cầu thang thôi ạ, Ai...ui đau quá thầy xoa nhẹ nhẹ. _Tôi tìm đại một lí do nào đó

- Em ngã cầu thang từ tầng 4 xuống tầng 1 hay sao? Mà ngã cũng chưa chắc đến nỗi như thế này đâu. _Thầy ẵm đầu tôi một cái rồi lại xoa mặt tôi âu yếm như một đứa trẻ

Thấy tôi im lặng thầy lại nói: " Em như con gái của thầy vậy, đừng để bị thương, nghe chưa? "

- Vâng

Chương 13: Món Quà Này? Là Thầy Tặng Cho Lục!!!

Phi Dạ tiến đến gần Hắc Tề Phong nói:- Cậu đánh một người con gái đến chảy máu mà không xin lỗi người ta sao?

- Rõ ràng cậu ấy đề nghị đánh nhau trước, tạo sao mình phải xin lỗi trước._Hắc Tề Phong mặt nặng mày nhẹ nói với Phi Dạ

Haiz.....Phi Dạ thở dài cảm hộp bông băng ném cho Tề Phong rồi bỏ đi. Chân chừ một lúc lâu cũng tự giác đi về phía tôi.

- Thầy ơi ngày mai sinh nhật Lục đó, thầy có tặng quà cho bạn ấy không?_Tôi nhỏ nhẹ hỏi thầy

- Umh, có

- Vậy quà có đẹp không?_Tôi lo lắng hỏi

- Sao, em lo gì à?_Nhận thấy khuôn mặt tôi biến sắc, thầy nói

- Dạ đầu...em...hỏi thầy để tặng quà cho bạn ấy sẽ to hơn quà thầy tặng thôi._Tôi phải tự nhận mình thay đổi nhanh hơn cả lật sách, tìm một lí do rất hay để trả lời

Hắc Tề Phong nhìn thấy, hừm rõ ràng căn bản không cần hấn đến, rõ ràng Hoan Nhan tự có thể kiếm cho cậu ấy một bờ vai để dựa vào. Nhìn hộp bông băng trên tay hắn ta vất ngay vào thùng rác bên cạnh rồi bỏ đi.

Ngày hôm sau.....

- HOAN NHAN, cậu ở đâu?_Lục vừa chạy vừa tìm tôi

- Chuyện gì vậy?_Tôi vừa nhìn sách vừa nghe Lục nói

- Cậu có thấy quyển nhật kí này có gì kì lạ không?

Đó là một quyển nhật kí màu vani ở giữa in hình con gấu bông đang ôm quyển sách nhìn qua thật mơ mộng.

- Nó rất đẹp!_Tôi khen nó

- Tất nhiên rồi, là thầy Hoá tặng cho mình mà._Lục sung sướng nói

"Bộp..." Quyển sách tôi đang cầm rơi xuống

Quyển nhật kí này? Là thầy tặng cho Lục!!! Hốc mắt của tôi bỗng nổi lên một tầng nước ẩm

Chương 14: Hết Thảy Trên Thế Gian Đều Là Cử Biệt Trùng Phùng*

- Hoan Nhan à, sao vậy?_Lục lo lắng hỏi tôi- Không có, không có gì!_Tôi lắc đầu lia lịa

Ngày hôm đó trời không một gợn mây.

Về nhà, nhìn một đồng bài tập được giao về nhà. Tôi tự than lòng, sao đời tôi khổ thế này, ở lớp đã buồn rồi giờ đến lượt bài tập cũng làm tôi buồn nữa.

Haiz, quyền nhật kí đó là sinh nhật của người ta, sao mình cứ nghĩ tới nó vậy nhỉ? Không lẽ, không chỉ có Lục là thích thầy mà hình như tôi cũng..thích thầy rồi! Aaaaa.....rõ ràng là hứa không bao giờ đụng chạm vào người yêu của người khác mà cứ nghĩ đến thì chẳng khác nào phản bội lời thề với bạn bè. Tình yêu đúng là thứ khó nắm bắt nhất trên đời, nó là con dao hai lưỡi, , có thể đem lại cho ta bao nhiêu niềm vui thì cũng có thể mang lại cho chúng ta bao nhiêu đau khổ.

7 năm trước.....

- Hu hu hu...đau quá!_Một cô bé đang ôm đầu gối

- Có chuyện gì vậy?_Nghe thấy tiếng khóc, một cô bé buộc tóc hai bên hỏi thăm

- Hic...Hic...mình hỏi cậu một câu nhé!

- Nếu biết trước là nhất định sẽ phải chia tay, tại sao vẫn còn yêu đương sớm để làm gì? Thế chẳng phải vô nghĩa lắm à?_Lục nhìn về phía xa xăm

- Cậu biết rõ đời này rốt cuộc phải chết, thế tại sao giờ không chết trước luôn đi?

- " ..... "

- Minh...mình không có í đó!_Tôi nhận thấy trong lời nói của mình có vấn đề liên ngượng ngùng

Lục lắc đầu lại nhìn về nơi xa xăm. Tôi quay đầu ra nhìn theo hướng Lục nhìn, đó là một khung cảnh rất đẹp cả khu vườn bừng sáng sắc vàng của hoa hướng dương nhưng bên cạnh đó có một cây hoa bí ngạn.

- Cậu biết không? Trong Phật kinh có ghi: "Bỉ Ngạn hoa, một nghìn năm hoa nở, một nghìn năm hoa tàn, hoa diệt vĩnh bất tương kiến. Tinh bất vi nhân quả, duyên chủ định sinh tử. "

Tôi không biết từ lúc nào cũng đã thần thơ theo Lục từ lúc nào...

* Cừu biệt trùng phùng: dù yêu nhau nhưng không đến được với nhau bị chia cắt do duyên phận

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đương Chỉ Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Truyền Thuyết Hoa Bỉ Ngạn

- Nhưng, sao cậu lại hỏi vậy?Lục khóc từm lum từm la: " Tở...hức.....tở thất tình rồi...hu..hu "

Tôi cúi đầu nhìn xuống đầu gối đang chảy máu của Lục, ý chỉ thế còn cái này. Lục nhìn theo hướng ánh mắt của tôi, khóc thêm: " Á...hức cả cái này nữa...hu..hu "

- Ủ, được rồi, được rồi, chúng ta đi bệnh viện thôi!

Lục kéo áo tôi dùng ánh mắt như chú thỏ con nhìn tôi, có thể chú ý thấy nó đã hoe đỏ

- Chúng ta sẽ...không bao giờ cướp người yêu của nhau chứ!_Vừa lên nói Lục vừa nức nở

- Ủ

Cảm hứng nổi lên làm tôi muốn kể một câu chuyện.

- Minh kể cho cậu một câu chuyện nhé!

- Ủ._Lục dụi đầu vào vai tôi nghe kể

- Tương truyền loài hoa này nở nơi hoàng tuyền, đa số người đều nhận định Bỉ Ngạn nở bên cạnh Vong Xuyên hồ ở Minh giới. Hoa có màu đỏ rực rỡ như máu, phủ đầy trên con đường thông đến địa ngục, mà có hoa thì không có lá, đây là loài hoa duy nhất của Minh giới. Theo truyền thuyết hương hoa có ma lực, có thể gọi về lúc kí ức còn sống của người chết. Trên con đường Hoàng Tuyền nở rất nhiều loại hoa này, nhìn từ xa như một tấm thảm phủ đầy máu, màu đỏ đó như ánh lửa nên bị gọi là "hỏa chiếu chi lộ ", đây cũng là loài hoa duy nhất mọc trên con đường Hoàng Tuyền và cũng là phong cảnh, là màu sắc duy nhất ở nơi đây. Khi linh hồn đi qua vong xuyên, liên quên hết tất cả những gì còn sống, tất cả mọi thứ đều lưu lại nơi hoa bí ngạn,

bước theo sự chỉ dẫn của loài hoa này mà hướng đến địa ngục u linh.

- Truyền thuyết này thật hay!

Truyền thuyết nói, rất lâu rất lâu trước đây, ven thành thị nở một dải lớn Bỉ Ngạn hoa – cũng chính là Mạn Châu Sa Hoa. Bảo vệ bên cạnh Bỉ Ngạn hoa là hai yêu tinh, một người tên là Mạn Châu, một người tên là Sa Hoa. Bọn họ đã canh giữ Bỉ Ngạn hoa suốt mấy nghìn năm nhưng trước giờ chưa từng tận mắt nhìn thấy đối phương . . . . . Bởi vì lúc hoa nở nhìn không thấy lá; khi có lá lại không thấy hoa. Giữa hoa và lá, cuối cùng cũng không thể gặp nhau, đời đời lâm lữ. Thế nhưng, bọn họ điên cuồng nhưng nhớ đối phương, và bị nỗi đau khổ hành hạ sâu sắc. Cuối cùng có một ngày, bọn họ quyết định làm trái quy định của thần, lén gặp nhau một lần.

Năm đó, sắc đỏ rực rỡ của Mạn Châu Sa Hoa được sắc xanh bất mắt bao bọc lấy, nở ra đặc biệt yêu điểm xinh đẹp. Thế nhưng vì việc này mà Thần trách tội. Mạn Châu và Sa Hoa bị đánh vào luân hồi, và bị lời nguyên vãn vĩnh viễn không thể ở cùng nhau, đời đời kiếp kiếp ở nhân gian chịu đựng nỗi đau khổ. Kể từ đó về sau, Mạn Châu Sa Hoa chỉ nở trên con đường Hoàng Tuyền, hoa có hình dạng như những cánh tay hướng về thiên đường để cầu khẩn, mỗi khi Mạn Châu và Sa Hoa luân hồi chuyển thế, trên con đường Hoàng Tuyền người thấy mùi hương của Bỉ Ngạn hoa thì có thể nhớ lại bản thân ở kiếp trước, sau đó sẽ không bao giờ chia lìa nữa nhưng vẫn lần nữa bị lời nguyên kéo vào vòng luân hồi.

- Cậu có vẻ hiểu biết rất nhiều đấy!_ Lục quay ra nói với tôi

- Vậy chúng ta là bạn thân nhé!_ Dùng ánh mắt có lực sát thương cực độ

Tôi cũng là người chứ không phải một rô bốt nên hiểu ánh mắt đó như thế nào

- Ủ, bạn thân

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Từ Lon Bia Đến Cục Gạch Phải Đá Thành Mảnh Vụn

* Ngày hôm sau Sân trường vẫn như hôm nào, tiếng ve râm rộ khắp nơi nơi. Nhưng tôi có cảm giác hôm nay sẽ có thứ gì đó mới.

- Hôm nay chúng ta có một người bạn mới. Vào đi nào, Nam Trương!

Bước vào là một cô gái có mái tóc đen óng, làn da trắng hồng, đôi mắt một mí như đang thu hút hết tất cả nam sinh trong lớp. Và còn điểm mạnh của cô gái đặc biệt này chính là đôi mắt long lanh nhưng có vẻ như rất vô hồn.

Theo như mình xem trong phim ý thường thì những cô gái mới đến sẽ giới thiệu về mình và còn không quên tặng kèm thêm ánh mắt đưa tình cho tứ phía. Còn cô gái này thì..

- Chào!_ Rồi Nam Trương đảo mắt quanh lớp rồi tiến đến bàn tôi ngồi một cách chễm chệ trong khi cả lớp đang chồ mắt nhìn bọn tôi.

- À, chắc bạn ấy ngượng đấy mà... mọi người thông cảm cho bạn ấy nhé!

Sau câu nói của tôi, mọi người xì xào bàn tán về cô gái đó rất nhiều nào là cô gái đó kiêu kì, nào là chanh chọe...

Tôi thấy cô gái đó đâu có xấu chi... hơi kiêu kì thôi

- Ừm, mình là Hoan Nhan, sau này cậu sẽ ngồi cùng mình đấy!_ Tôi mở đầu bắt chuyện trước

- Thế nào cũng được._ Nam Trương vừa nói vừa giờ sách ra đọc

- Ừm, thôi vậy._ Đúng là cái đồ khó bắt chuyện

* Tan học *

Ngày hôm nay tôi sẽ quyết định một quyết định khó khăn đó chính là - gặp mặt Tề Phong khôn kiếp, đáng ghét. Bộ đánh nhau nhau xong là không gặp mặt nữa sao? (T/giả: Tại vì chị trông hơi giống con trai nên đánh nhau xong 5' lại nói chuyện như thường). Ở hành lang có một cô gái đang ngó nghiêng khắp nơi để tìm ai đó. Bỗng có một bóng dáng quen thuộc đang tiến tới phía tôi... Sắp tới rồi, chỉ vài bước nữa thôi, tôi và hắn sẽ gặp nhau

- Hắc.Tề.Phong! Không đợi mình sao?_ Tiếng nói nhẹ nhàng cất lên

Ai vậy nhỉ? Tôi đang tự hỏi

- Nam Tương, cậu làm gì ở đây? _ Tề Phong ngạc nhiên hỏi

- Mình mới đến đây học, cậu phải dạy mình quy củ ở đây nhé! _ Nam Tương nũng nịu ôm tay Tề Phong lắc đi lắc lại

Hai người họ nói chuyện rất vui về đến nỗi đi qua tôi mà họ không biết. Lần đầu tiên bị lộ, tôi cảm thấy rất bức mình, đi đường về nhà nào là lon bĩa đến cục gạch cứ nhìn thấy là tôi đá, đá, đá cho thành mảnh vụn thì thôi. Nhưng mà tôi đâu biết ở góc đường bên kia, có một người đang cầm điện thoại, gọi:

- Tìm hiểu về Hoan Nhan cho tôi._ Một giọng nói lạnh lùng vang lên

- Vâng, thưa ngài! _ Giọng quản gia đáp lại

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Có Lẽ Mình Thích Hoan Nhan Rồi

- Thưa ngài, đây là thông tin về Hoan Nhan! Trong căn phòng màu xám, chiếc rèm màu trắng đung đưa theo từng tiếng gió rít. Người quản gia cúi người một góc 45° cung kính đưa cho chủ nhân- Tốt, lui đi._ Ánh mắt không mấy may chú ý đến người quản gia chỉ chăm chăm nhìn tấm rèm

Thông tin về Hoan Nhan

Tên: Tống Hoan Nhan

Tuổi: 17

Sinh ra ở Vân Nam, cha mẹ ly thân hiện giờ đang sống một mình. Thích ăn socola, đầm mưa. Tự lập từ lúc 15 tuổi thích hoa bí ngạn vì có ý nghĩ rằng cuộc đời mình giống hoa bí ngạn không có hạnh phúc mãi mãi. Không có hạnh phúc xảy ra với mình.

- Ừm, một cô bé tốt nhưng quá thực tế._ Tiếng người chủ nhân phát ra lạnh lẽo nhưng hàm chứa đầy sự thương cảm.

" Cạch " Tiếng cửa mở ra, bước vào là một thân ảnh cao lớn, ánh mắt cương nghị nhìn chủ nhân của căn phòng. Bước chầm chậm tới cánh cửa, tiếng rèm đung đưa như một bản hòa tấu, vang lên ám chỉ căn phòng này...rất đơn độc

- Mở cửa thế này cậu không lạnh sao? _ Hắc Tề Phong quan tâm hỏi

Trả lời lại là một sự im lặng, ánh mắt của chủ nhân vẫn chăm chú nhìn tờ giấy trên tay.

Haiz...tiếng thờ dài vang vọng trong căn phòng u ám này, dường như chỉ có Tề Phong ở đây vậy. Hắc không hiểu, một cô gái xinh đẹp như thế này mà gặp gia đình nào họ đều sợ hãi Nam Tương, chỉ một câu nói gia đình đã bỏ chạy không còn gặp lại.

- Đang suy nghĩ gì vậy? Có phải cậu muốn tìm hiểu tại sao tớ là một cô nhi không gia đình nào nhận nuôi không? _ Chủ nhân ngẩng đầu lên nhìn Tề Phong với ánh mắt ngây thơ

- K...Không có gì, mà cậu đang xem gì vậy? _ Nhìn tờ giấy trong tay của nữ chủ nhân Tề Phong thắc mắc hỏi

Gấp nhẹ tờ giấy trong tay, nở một nụ cười nhẹ nhàng, nữ chủ nhân hỏi: " Cậu thấy Hoan Nhan thế nào? "

- Bướng bỉnh, ngốc nghếch, thường xuyên đánh nhau giống con trai vậy! _ Vừa nói, vừa tưởng tượng ra khuôn mặt của một cô gái đang phồng má môi chím lại khi nhìn hắc

- Vậy....có lẽ mình thích Hoan Nhan rồi! _ Nam Tương lên tiếng

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Em Thấy...em Nãy Giờ Chả Hiểu Thầy Đang Nói Gì Cả

- Giống như bạn bè thân nhau ý. Nhìn thấy sắc mặt của Tề Phong thay đổi, Nam Tương liền giải vây cho mình Phù ~ Tề Phong thờ dài, nghĩ sang chiều hướng khác. Có lẽ hẳn đã nghĩ lắm, có lẽ Nam Tương không phải là loại người đó.

-----

* Ngày hôm sau

- Khi H2O kết hợp với..... Tiếng thầy Hóa vang lên, trong khi tiếng lớp tôi vang còn gấp mấy lần tiếng thầy - nhưng trong đó có hai cô gái vẫn đang chăm chỉ làm bài, nghe giảng ngoan ngoãn và không ai khác đó là Hoan Nhan và Lục.

- Nhan ơi, bài này mình không biết làm. _Lục dùng giọng nũng nịu bảo tôi

Không biết từ đâu có một giọng nói vang lên: " Em muốn hỏi gì? "

- Thưa thầy, Nhan có ý kiến! _Lục nhanh nhanh chóng chóng đỏ hết cho tôi.

- Dạ...dạ em thấy...em nãy giờ chả hiểu thầy đang nói gì cả. _Haiz nhiều lúc tôi thấy thán phục mình thật, lí do củ chuối vậy mà vẫn nghĩ ra.

" Á " _ Cái má đáng thương của tôi bị véo hằn cả vết đỏ

- Sao thầy véo má em! _Tôi điên tiết quát nhẹ thầy, rồi ôm má

Thầy chỉ cười mỉm không nói gì, đi lên bảng giảng lại một lần nữa. Nói thật tôi cũng đã hiểu sơ sơ rồi nhưng nghe thầy giảng thì thấy...thầy sao đẹp trai quá!!! (đang cảm thấy không liên quan ^ _ ^||). Ánh mắt của Lục nhìn tôi sắc nhọn giống một viên đạn xuyên qua tim tôi, rồi bất thành linh không ai cướp thầy của bạn ấy nữa.

* Hết tiết

Tôi đuổi theo thầy: " Thầy ơi, thầy.... " . Do chân thầy quá dài hai bước bằng một bước của tôi nên việc chạy theo khiến tôi không chú ý được, lúc thầy bất ngờ dừng lại theo quán tính tôi đâm vào lưng thầy.

" Ai..ui " đau quá, tôi vừa xoa xoa cái mũi đáng thương vừa phồng chiếc má mồm mồm lên, nhìn qua thật dễ thương!!!

Thầy nhẹ nhàng mỉm cười nhìn tôi như đang chờ nói tiếp. Thực ra tôi đuổi theo chả vì lí do gì cả, đơn giản muốn nhìn ai đó một chút, muốn nói một chút, quan tâm như...một người bạn thân hay một người mình thầm thích.

-----

* Buổi chiều

Đang suy nghĩ làm như thế nào để nói chuyện với tên Tề Phong đáng ghét thì vô tình đụng phải một ai đó.

" Ui...za thật xin lỗi " _ Tôi không nhìn đó là ai rồi bước đi thẳng. Bỗng cánh tay của tôi bị ai đó nắm giữ rồi kéo lại.

- Cái tên này, bỏ tay ra! _ Nhận thấy đó là ai, tôi vùng vằng muốn bỏ đi. Nhưng hình như rất khó tôi càng muốn kéo ra thì có cảm giác như bàn tay đang giữ càng nắm chặt lại.

- Không nhớ mình sao? _Hắn chậm rãi nói từng từ một, ánh mắt phức tạp nhìn tôi giống như muốn nói gì đó nhưng lại im lặng chờ đợi tôi nói tiếp.

Trên đời này có lẽ luôn có một người như thế, khi bạn cô quạnh họ lặng lẽ xuất hiện, lau khô nước mắt cho bạn rồi tự mình rời đi, thứ người ấy muốn cũng không nhiều, chỉ một nụ cười của bạn thôi, đơn giản vậy đấy.

-Minh...xin lỗi, mình bỏ cuộc. Thích cậu thật khó, quên cậu càng khó hơn! _Nhìn hẳn một lúc tôi đành phải nói ra. Ba năm, đúng vậy, ba năm đã trôi qua thế mà con tim đã nguội lạnh. Tự nhủ chỉ cảm thấy day dứt thôi.

- Hoan Nhan... _Tôi không đủ mạnh mẽ để nghe hắn nói tiếp, chạy thật nhanh đến phía cuối hành lang, tôi ôm mặt khóc.

.....

* Trong giờ văn

- Ai có thể đặt câu với từ " chết " ba lần trong một câu nào?_ Cô Ngừ Văn hỏi chúng tôi, nhưng thấy ai cũng cúi đầu xuống không nghe giảng - bắt đầu bực mình. Cô Ngừ Văn tia xung quanh lớp thì thấy một người đang lơ đãng nhìn quạt trần.

- Hoan. Nhan. Đặt câu cho cô!_ Lời giáo viên là mệnh lệnh, tôi đành phải tuân chỉ. Đứng thẳng nghiêm trang, tôi đồng dục nói to:

- Có cái chết hóa thành bất tử và có cái chết hóa thành.....chết thử.

- Cả lớp: !!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Dương Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Muốn Đưa Người Vào Trong Quan Tài À?

- Hoan Nhan à, ngày mai cậu ở lại trực nhật đó._Lục nói với tôi sau khi ra về. Bước chân trên nền đất màu nâu những chiếc lá phong rơi xuống như tạm biệt một mối tình. Buồn cười thật, mối tình đầu của tôi là với một người dù kéo dài tới tận 3 năm. Nhếch môi tự cười chế giễu bản thân mình. Ngày hôm nay kết thúc rất sớm, tôi đi qua một lớp học. Nhìn trông như một bãi chiến trường sau khi đánh nhau vậy.

Ngó đông, ngó tây, nhìn lên trên, nhìn xuống dưới, không có ai. Tôi lặng lẽ đi vào, thu dọn từng tờ giấy. Đến khi nó sạch sẽ thì tôi mới đi ra. Bước vào lớp học tôi không nhìn thấy gì cả vì trời đã sa sẩm tối, chắc bác bảo vệ cũng đã tắt điện ở trường rồi.

" Tóc...tóc... " tiếng nước chảy xuống từ trên cao vang vọng vào tai tôi. Từng sợi tóc màu đen quăn vào chân tôi.

" Cứu với...cứu với... Á... " tiếng la hét thất thanh ở đâu vang lên, tôi chỉ cảm thấy lạnh sống lưng. Đó là...là tiếng kêu cứu của một em bé.

Bỗng áo tôi như bị ai đó kéo lại " Chị ơi! Chị... " tiếng nói đằng sau lưng tôi phát ra, rõ ràng lúc tôi mới vào đây là không có ai cơ mà! Áo tôi ướt một mảng vì mồ hôi tuột ra. Sự sợ hãi len lỏi vào trong lục phủ ngũ tạng, từng mạch máu nổi lên. Tôi từ từ quay đầu lại, cầu trời khấn phật đừng là ma. Trên đời này không sợ trời không sợ đất chỉ sợ ma. (do quá mê tín là đây). Đang quay cái đầu ra thì.....hai ngón tay xuất hiện.

" AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA " " Ừm...ừm... " Muốn đưa người vào trong quan tài à? ". Đó là những câu nói của tôi sau khi thấy hai xuất hiện ngón tay đầy máu sát mặt mình.

" AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA "_ Nhìn thấy những vết máu đang chảy xuống tôi toáng gờn nhìn thấy thần chết. Do tiếng hét quá to có thể thủng màng nhĩ của người đối diện nên ai đó đã bị miện tôi lại.

" Ừm...ừm... "_ Một bàn tay xuất hiện bịt chặt cái miệng đang la hét của tôi. Con giận dưng dưng nổi lên tôi hét vào mặt người đối diện " Muốn đưa người vào trong quan tài à? ". Người đó thần nhiên bừa bãi một cái rồi bỏ đi. Thì ra tất cả chỉ là trò đùa của cậu bạn trong lớp. Tôi liếc nhìn qua cửa sổ thì thấy một người đang đứng đó cũng nhìn lại tôi.

Là HẮN! Cậu bạn hàng xóm nhà tôi - kẻ tôi yêu trong suốt ba năm đó.

Mỗi con người đều có một tòa thành của chính mình, cho dù tòa thành đó rộng lớn hay nhỏ hẹp, phồn hoa hay lạnh lẽo. Chỉ cần trong thành có một người, có một đoạn ký ức , một khoảng không gian mà mình nhung nhớ, thì đều nguyện ở lại nơi đó.

Tôi quay mặt đi, không dám nhìn mặt hắn. Sợ! Có lẽ là vậy. Tôi sợ nhìn thấy hắn thì...bức tường thành này sẽ đổ nát. Từ từ, quay đầu lại nhìn về phía cánh cửa. Không có ai cả! Thật là nực cười tôi không biết mình đang chờ đợi điều gì nữa. Liệu có phải là một người sẽ bước đến bên tôi một cách hùng hổ và nói rằng: " Tất cả không phải là sự thật! Chỉ là do cậu bịa đặt thôi. " Nhưng thật ra...tôi đã chờ đợi câu nói đó tận ba năm rồi.

Nhẹ nhàng mỉm cười, tôi bước ra khỏi cửa lớp, ngoài đồng máu tôi vừa lau xong thì có vẻ tất cả đều sạch sẽ cả. Trên đường về, trong một ngõ nhỏ tối tăm tôi thấy có tiếng chửi bới: " Ngày hôm nay mày sẽ chết! ", " Dám đụng đến đại ca bọn tao thì mày không còn thời gian để nhìn người thân nữa đâu, Nam Tương à. "

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Dương Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 20: Bà Cô Bán Cá Ngoài Chợ Đồi Tiên

Nam Tương!!! Tại sao Nam tương lại ở trong đây? Tôi thò đầu vào xem ngõ đó thì thấy một chuyện thật kì lạ...Nam Tương đang đánh nhau với một đám người đàn ông khoảng tầm ba mươi tuổi.

Người đàn ông đó trong tay cầm một cây gậy bóng chày luôn vung lên cao giống như chờ đợi Nam Tương có sơ hở thì một phát đánh ngất luôn. Theo sau đó còn có một đám người có vẻ như đã bị ai đó đánh trọng thương nên cứ nằm bệt trên nền đất. Oa, nhìn qua từ thân thể họ có thể thấy vết thương khá nặng, rất nặng đó. (T/giả: trước vụ đánh nhau thế này mà chị vẫn còn thời gian để ngắm nhìn toàn cảnh thì thật bất phục. * Lay 3 lay * " Trời ngó xuống mà coi ")

Tôi muốn bước vào để giúp gì đó cho Nam Tương ít nhất cô ấy cũng là bạn cùng bàn với tôi. Trong khi tôi đang giờ chân lên chuẩn bị bước vào thì bỗng có một cánh tay từ đâu kéo tôi ra. Tề Phong và Phí Dạ???

- Hai cậu làm gì ở đây? _ Tôi thắc mắc hỏi hai người.

- Cậu theo Phí Dạ về, còn tất cả còn lại mình sẽ xử lí. _ Nói xong, Tề Phong xông vào trong căn ngõ tối và hẹp đó, tôi không kịp nhìn họ đang chuẩn bị làm gì nhau thì Phí Dạ lôi tôi lên chiếc xe mô tô rồi đi mất.

Trong suốt đoạn đường đi Phí Dạ rất tuân thủ câu " im lặng là vàng " dù tôi gạn hỏi vì sao hai người có mặt ở đây, vì sao Tề Phong lại xông vào nhưng đáp lại chỉ là tiếng sột soạt của lá cây và động cơ xe mô tô. Khi về tới nhà tôi tức tốc cầm điện thoại lên gọi cho Nam Tương nhưng không hề bắt máy. Nản quá tôi quay ra gọi Tề Phong và nhận kết quả cũng vậy .

Hôm sau...đến lớp tôi đứng chống nạnh trước mặt Nam Tương, mặt hừm hừm nhìn giống như tôi chịu một cục tức rất to. Nhìn qua không ai biết còn tưởng bà cô bán cá ngoài chợ nào đến đòi tiền. Nam Tương bình thần nhìn tôi cũng phải bật cười trước bộ dạng này.

Tôi chu môi kéo mở rít lên: " Tối hôm qua là chuyện gì xảy ra? "

- Chỉ là một vụ cướp nhỏ mà thôi. Nhưng thật không may lại đụng phải mình nên mình " trị " một chút ý mà. _ Nam Tương vừa nói vừa chăm chú nhìn tôi giống như muốn nói nếu không tin mình thì kết cục của cậu cũng giống mấy tên đó thôi.

Vội vội vàng vàng nuốt nước bọt xuống cổ họng. Tôi là một kẻ rất giỏi nhìn mặt, nếu đã như thế thì trốn là thượng sách.

* Trong khi đó ở nơi khác...

Người đàn ông bí ẩn đang đập bàn ghế, tất cả những chiếc ly quý được chạm khắc tinh xảo giờ đây mỗi nơi một mảnh. Còn cái laptop hàng hiệu kia thì Ôi dào, tội nghiệp giờ thì bị bẻ đôi làm hai.

- Tại sao? Người nói đó chỉ là một con bé mà thôi. Vậy mà không xử lý được sao?

Đám thuộc hạ run rẩy không dám nói tiếng nào. Một tên nói nhỏ: " Dạ, thưa...lúc đó còn có Tề Phong nữa. Lúc đó hắn đang đi cùng Hoan Nhan. "

Hoan Nhan sao?!?

Cộc...cộc...cộc. Tiếng gõ cửa cắt đứt dòng suy nghĩ.

- Vào đi! _ Người đàn ông bí ẩn giật đầu một cái, đám thuộc hạ hiểu ý lui xuống góc khuất.

Tôi bước vào, đem ly cà phê đưa cho ông. Dùng ánh mắt long lanh nhìn ông tôi nói:

- Ba à, uống ly cà phê này cho nóng.

Người đàn ông hiểu ý, xoa xoa đầu tôi. Nhưng tôi không hề biết ánh mắt người đó chăm chú nhìn tôi với ý nghĩ " Con gái à, thật xui xẻo vì con đã quen Tề Phong, nhưng đừng lo...cha chắc chắn, con sẽ hạnh phúc với hắn ta bên thế giới kia "

Ánh mắt người đàn ông nổi lên một tia lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Ngã Xuống Giường Với Tư Thế Vô Éch

Lúc tôi đi ra khỏi thư phòng, bỗng có tiếng chuông điện vang lên. Tôi nhấc máy:- Alô, ai đấy?

- Minh là Nam Tương đây, mình muốn ngủ nhờ nhà cậu được không?_ Nam Tương cầm vali trước cửa nhà tôi, nhìn chăm chú về căn phòng có ánh đèn vẫn đang bật

- Được, cậu đến đi!

- Mình đến rồi, mở cửa sổ đi._ Tôi ra mở cửa thấy một cô gái mặc áo trắng quần jean đang vẫy tay về phía này, tôi cũng vẫy lại.

Nếu như tôi không nói câu "Được, cậu đến đi" thì tất cả mọi chuyện sẽ không xảy ra. Nhưng nếu như tôi không để Nam Tương ở bên cạnh mình thì làm sao biết được bí mật động trời mà không ai biết của Nam Tương đây.

-----Do quá mệt mỏi nên khi Nam Tương mới bước vào phòng thì đã thấy tôi đang đắp chăn một cách ngoan ngoãn ngủ khò khò. Lắc đầu cười khỏ Nam Tương cũng chui lên giường ôm tôi. Trong khi đó,...- Ông chủ...ông chủ...tôi thấy Nam Tương...Nam Tương đang ở đây._ Gã người hầu chạy hốt hải vào thư phòng.- Tại sao nó lại ở đây?- Dạ...tôi nghe mang máng là cô ta sẽ ở lại đây lâu dài chứ còn lại thì tôi không biết._ Gã người hầu trả lời theo những gì mình biết chứ nếu không hậu quả hẳn nhận khi sai từng chữ nào thôi thì cũng nguy hiểm như đi trên sợi dây bước tới thiên đường không ai biết lúc nào sẽ rơi xuống địa ngục.- Tốt cứ để con bé ở lại, chúng ta...sẽ đón chào nó thật tốt._ Người đàn ông bí ẩn mỉm cười

Buổi sáng thức dậy, nhìn trái nhìn phải cảm thấy thân mình thật nặng nề giống như một con gấu túi đang ôm mình mà không muốn bỏ ra. Quay ra nhìn kẻ dám phá quấy giấc ngủ của mình...là Nam Tương!?!

Thôi kệ nói chung đều là con gái tôi ôm lại Nam Tương hôn chụt một phát vào trán mỉm cười hi hi nhìn người bị đánh thức nhăn nhó mặt mày. Nam Tương nhìn lên nhìn xuống, chột đây tôi từ trên giường xuống dưới đất với tư thế rất đẹp mắt - vồ ếch.

" Ui...da " nhìn nền đất chỉ cách mặt tôi còn 1mm thì cảm thấy thật sợ nếu như tôi mà không đỡ kịp thì sao nhỉ? Phương án 1: trồng cây chuối

Phương án 2: lúi theo chần roi cùng

Phương án 3 : lúi cả gối và chần xuống có khi ngã xong còn ngủ tiếp

.....

Nhìn thấy Hoan Nhan đàn nhìn trần nhà khoảng một lúc Nam Tương tiến tới gần tôi quơ quơ tay qua lại. Nhận thấy mình nghĩ ra ba mươi phương án mà vẫn không nên biết dùng cái nào thì mới phát hiện mình ngã xong từ đời nào rồi. Buồn...

Nhìn thấy mặt tôi xị ra sau khi không còn nhìn trần nhà nữa Nam Tương nghĩ:

- Hay là mình cắt đứt dòng suy nghĩ của Hoan Nhan nên bạn mới như vậy.

-Nhan à!_ Nam Tương ngọt ngào gọi tôi

Tôi xị mặt quay ra nhìn trông như một con thỏ mắt cà rốt vậy.

- Chúng ta đi ăn socola đi!

" Vèo... " _Căn phòng trống trơn không còn ai khác. Sau khi nói từ đi ăn tôi kéo theo Nam Tương chạy ngay ra khỏi phòng không mất một kim giây nào.

* Trong quán ăn

Một cô gái đang mặc chiếc váy hồng cánh sen rất xinh đẹp đang ngồi đối diện với một người gọi là người chứ không biết quái thú từ đâu xổng ra, đang mặc bộ ngủ hình con kitty, tóc thì chưa chải thôi đừng nói đến điều đó. Dép một chiếc hình con thỏ một chiếc hình con gấu và không ai khác đó là tôi - Hoan Nhan.

- Nhan à, chúng ta sửa sang lại rồi mới đến đây được không? Minh thấy có rất nhiều người nhìn chúng ta.

- Ăn rồi về._ Tôi nói một câu rất chắc nịch chờ đợi món ăn của tôi ra.

Nam Tương thăm thò dài, nghĩ nếu hình ảnh này không đăng lên báo thì thật đáng tiếc, tên đề sẽ là: " Sự khác biệt của người bình thường và người vừa trốn viện khi ngồi cùng bàn ăn " mà coi.

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Lấy Ly Kem Làm Bia Đỡ Đạn

Món kem socola và dâu tây được bung ra. Tôi nhẹ nhàng bung lên như một cô nàng có gia giáo ăn từng thìa một. Điều bạn không tin được trên đời này chính là nhìn vào ngoại hình và tính cách mà khác nhau một trời một vực thì chắc chắn nơi đó sẽ bị khủng bố hoặc được boia thêm tiền. Sự thật đã chứng minh.....nơi đó bị khủng bố!?!

Miếng kem chuẩn bị được đưa lên miệng thì...

- Tất cả đưa hết tiền đây! _ Một tên cướp xông vào hét lên. Mọi người hoảng loạn ngồi xuống giờ tay lên đầu. Nam Tương cũng làm như vậy nhưng trên khóe môi của cô nhếch lên một đường khinh bỉ (Cô - Nam Tương chuyên gia ăn cắp những thứ có giá trị, vài đồng tiền ít ỏi này cô chỉ cần liếc mắt cũng có gấp ba gấp bốn)

- Con bé kia nguoi còn đang làm gì đấy hả? _ Tên cướp chỉ vào người có gu ăn mặc quái dị đang ăn kem socola rất ngon miệng kia dường như việc này chả ảnh hưởng đến sự việc quan trọng của đời người - ăn.

Tất cả mọi người quay ra nhìn xem ai dám can đảm ăn gan hùm mà vẫn chễm chệ bình thản được. Tôi quay mặt ra nói bằng quạ:

- Tại hạ chỉ muốn ăn một chút trước khi lên đường thỉnh kinh thôi mà! _ Tôi giờ hai tay lên chấp vào nhau rồi cúi xuống điệu bộ như Đường Tăng đi thỉnh kinh. " Rì rầm " _ tiếng ồn ào nổi lên có người nói " Cô bé này vừa điên lại vừa tự tin chắc nào được làm bằng sắt rồi " có người lại bảo " Con nhỏ này giỏi thật, sau này gặp nó ngoài đường tốt nhất nên tránh xa "

-Mày dám _ Tên cướp mặt hùng hổ dơ súng lên chìa thẳng vào đầu Hoan Nhan.

" ĐÒÀNG..."

Một tia sáng lóe lên.

" Choang " _ Tiếng cốc vỡ vang lên nhức óc

Thật không thể tin nổi tốc độ của cô bé đó còn nhanh hơn cả phát súng. Khi tên cướp lên cò tôi đã nhận ra khe hở, đến lúc phát súng được phát ra tôi nhanh tay cầm ly kem trên tay phi vào nơi súng được phát ra. Không phải cứ nhắm thẳng vào nó là sẽ trúng đạn mà bạn phải trải qua bao nhiêu năm cầm gạch phi vào đầu đối phương và từng trải ngồi hàng tiếng đồng hồ chỉ để tránh ly nước từ cô hiệu trưởng bạn mới làm được điều đó.

Tên cướp tay run lập bập rồi rơi chiếc súng đang cầm trên tay. Phải...hắn sợ...kẻ có thể tránh phát súng của hắn được là rất ít. Tại sao một nhóc con có thể lấy một ly kem ra để làm bia đỡ đạn chứ. Tôi nhẹ nhàng đứng lên phong thái uy nghiêm, có thể lúc đầu mới bước vào đây mọi người sẽ suy nghĩ rất ba chấm nhưng giờ đây chính họ cũng sợ phong thái này => Kẻ điên thì càng đáng sợ mà (Hoan Nhan: Mọi người dừng ngay cái ý nghĩ cổ hủ đó đi. Đầu phải cứ đáng sợ là kẻ điên đâu. * đang gào thét *)

- Lần sau, gặp tôi thì tốt nhất nên dấu vũ khí đi, nếu không...haiz...vũ khí nằm trong tay người này thực chất lại nằm trong tay kẻ khác. _ Tôi liếc nhìn tên cướp đang mặt tái xanh nói.

" Ò..é...ò...é " _ Xe cảnh sát vừa kịp tới nơi, chặn hết mọi ngõ ngách trong quán ăn.

- Mời anh theo chúng tôi. _ Một anh cảnh sát đẹp trai giữ hai bàn tay và cho vào còng số tám thì tôi nước bọt một cái nghĩ " Hôm nay tiếc thật đấy vừa mất tiền ly kem mà chỉ ngắm trai có một chút xù "

" Á...đau, đau quá " _ Cái tai xinh đẹp của tôi đỏ ửng lên, hẳn học nhìn thủ phạm chỉ thấy Nam Tương nói đúng một câu:

- Lại ăn nói lảm bảm một mình rồi hay là đang nghĩ tới trai đẹp nên mới thế này hả?

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Nam Tương Không Có Ngực! Kì Lạ Quá Mà!?!

Tôi biện minh:

- Đầu có, mình chỉ thấy nên nói với tên cướp là " Trên bước đường thành công không có dấu chân của kẻ lười biếng " .

Nam Trương đồng tình với tôi gật đầu lia lịa. Hứng khởi tôi nói nốt về sau:

- Vì kẻ lười biếng có đi bộ bao giờ, nhìn kĩ thì sẽ thấy rất nhiều vết bánh xe họ để lại.

" HOAN NHAN " _May thay tôi từng chạy điền kinh dùng để áp dụng cho việc chạy khi đánh nhau không thành, giờ tôi nên sử dụng nó chứ?

* Về đến nhà...

Sau khi qua ba vòng phố tôi phát hiện người đuổi theo tôi đã không thấy tăm hơi. Khi về nhà, thấy cửa mở, tôi gọi to:

- Nam Trương cậu về rồi à. _Đáp lại tôi chỉ là tiếng nước chảy róc rách trong phòng tắm. Quần áo được gấp ngay ngắn đặt trên giường. Bộ đồ được là phẳng phiu nhìn thấy rõ từng nếp gấp. Tôi tiến đến gần phòng vệ sinh gõ nhẹ hai phát:

- Cốc...cốc, Nam Trương à, cậu đang làm gì đấy? _ Vào phòng tắm tất nhiên là tắm rồi nhưng để tiết kiệm nước tôi muốn tắm chung.

- Đứng vào đây! Mình không muốn cậu vào đây! _Nam Trương hét âm lên. Nhưng đòi người lờ bước, mấy ai biết được chữ ngờ?!!

" Cách ... " tiếng mở cửa khiến cho Nam Trương giật mình. Thật may cô ấy rất nhanh tay vì làm làm sát thủ lâu năm mọi thứ phải được làm một cách nhanh gọn lẹ. Nam Trương lấy khăn tắm che đi những thứ cần thiết. Tôi dịu dàng nói " Mình muốn tắm chung " kết quả của phòng tắm thẳng tiến, người ta thì đuổi khéo còn voi gãi này thì đây " khéo " một cách không nhẹ nhàng.

Nhưng mà thật kì lạ, sao lúc tôi bước vào Nam Trương không hề có ngực nhĩ?!? Thật kì lạ! Kì lạ quá mà! Tôi lên giường nằm ngủ đành mặc kệ đi ngủ là tốt nhất. " Cách " tiếng cửa phòng mở ra, người đó nhìn thật sâu vào cô gái đang ngủ yên lành. Chiếc giường bị lún xuống, Nam Trương vuốt mặt tôi, nói:

- Hoan Nhan ngốc nghếch của tôi ơi, sao em không hiểu nỗi khổ của tôi, Yêu, tất cả chỉ vì yêu nên tôi mới là người con gái này ở bên cạnh em.

Bàn tay của Nam Trương vuốt từ hai bên lông mày vuốt xuống chiếc mũi sọc dừa nhỏ nhắn của tôi. Rồi như vẫn còn lưu luyến, chạm nhẹ vào cánh môi anh đào đang mở hé.

Tôi luôn cảm thấy coi ấy là một người rất bí ẩn. Đúng thật là bí ẩn, một cô gái yêu tôi cơ mà!

Nam Trương tham lam kéo nhẹ tay xuống xương quai xanh của tôi. Thật không thể chịu nổi nữa mà!?! Tôi bật dậy khỏi giường dùng cự li xa nhất để tránh né.

- ĐỦ RỒI. Tôi phải cảm thấy tạ trời vì trước khi đi ngủ đã uống hai cốc cà phê nên giờ tôi rất tỉnh táo.

- Hoan Nhan cậu...vẫn còn thức sao? _Nam Trương không thể tin vào mắt mình, những lời mình nói, những điều mình vừa thổ lộ chả phải cô bé này đã nghe hết rồi sao?

Tôi đang mơ, đúng vậy hãy nói là tôi đang mơ đi. Không lẽ Nam Trương không phải là con gái, nhưng đó đâu phải điều tôi bận tâm nhất, tôi luôn nghi ngờ cô gái này có điều bí mật khó nói.

- Nhan..._ Nam Trương vươn tay cố gắng muốn giải thích điều gì đó với tôi.

" Rầm... " tất cả giờ tay lên _Bỏ tôi xuất hiện với khẩu súng lục và theo sau đó là mười người vệ sĩ đi theo. Nam Trương nhanh tay rút khẩu súng đã giấu sẵn từ trong gối lòi ra. Tất cả đáng lẽ chỉ dừng lại ở đó nếu như nó không bắt đầu bằng việc bỏ tôi nổ súng vào vai phải của Nam Trương thì đã khác. Một trận đầu súng nổ ra. Tôi chui xuống gầm bàn bịt chặt tai cố gắng không muốn nghe thấy gì hết, thật đáng sợ hai người thân nhất của tôi đang đầu súng với nhau đấy ư?!?

Không biết thời gian trải qua bao lâu, tôi không còn nghe thấy gì nữa, định đứng lên nhìn khắp nơi thì " A " người trước mặt giống như đội mồ sống dậy . Nam Trương người đầy máu nhìn tôi giống như kẻ thù.

- Nam...Nam Trương chuyện gì đang... Đang xảy ra vậy? _ Tôi sợ hãi nhìn cô gái trước mặt

- Người là con gái của hân ta, người phải chết!

Nam Trương giờ súng đặt giữa trán tôi, tôi lắc đầu mạnh. Chuyện gì thế này người bạn của tôi đang muốn giết tôi, thật đáng sợ!

" Pằng " _ Thân hình đổ xuống .

Bạn đang đọc truyện *Học Sinh ! Không Được Yêu Đường Chi Được Yêu Anh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

